

Ο νέος γ.γ. Μέσων Ενημέρωσης, Στέφανος Αναγνώστου, θεωρεί «προδοτή» τον Κωνσταντίνο Καραμανλή.

του **Δημήτρη Ψαρρά**

Καθώς φαίνεται, ενισχύεται η ακροδεξιά στελέχωση του κυβερνητικού επιτελείου. Ο δημοσιογράφος Στέφανος Αναγνώστου, ο οποίος ανέλαβε τη θέση του γενικού γραμματέα Μέσων Ενημέρωσης, σύμφωνα με το επίσημο βιογραφικό του, το οποίο ασφαλώς συντάξε ο ίδιος, υπήρξε μεταξύ άλλων συντάκτης του (φιλοχουντικού βέβαια) «Ελεύθερου Κόσμου», αλλά και συγγραφέας δύο βιβλίων. Μια ματιά στο πρώτο απ' αυτά είναι αρκετά διαφωτιστική για τις απόψεις του στενού συνεργάτη της κυβερνητικής εκπροσώπου Σοφίας Βούλτεψη.

Εκδοση χωρίς εκδότη

Τιτλοφορείται «Φάκελος Κύπρος. Η τριλογία της προδοσίας» και πρόκειται για ένα βιβλιαράκι 96 σελίδων. Η έκδοση που συμβουλευτήκαμε δεν έχει ιδιαίτερα στοιχεία (τόπο, χρόνο και επωνυμία εκδότη), αλλά σύμφωνα με τον πρόλογό του η έρευνα που προηγήθηκε ολοκληρώθηκε το 1979. Η Εθνική Βιβλιοθήκη το κατατάσσει στο έτος 1981.

Το περιεχόμενο του βιβλίου δεν αφήνει καμιά αμφιβολία για την πολιτική τοποθέτηση του νέου γενικού γραμματέα. Βασικές πηγές του είναι ο «Ελεύθερος Κόσμος», ο επίσης φιλοχουντικός και ήδη χρυσαυγίτικος «Στόχος» και το διαβόητο «Υπόμνημα» του Γεωργίου Αλφαντάκη, συνηγόρου του δικτάτορα Παπαδόπουλου στη δίκη των πρωταιτών του πραξικοπήματος, το ίδιο που δημοσιεύει κάθε χρόνο στις 24 Ιουλίου η εφημερίδα «Χρυσή Αυγή».

Ο πρώτος στόχος του συγγραφέα είναι ο πρόεδρος Μακάριος, για τον οποίο ο κ. Αναγνώστου ισχυρίζεται ότι δεν βρισκόταν στο Προεδρικό Μέγαρο της Κύπρου την ώρα που εκδηλώθηκε το πραξικόπημα εναντίον του από τα ενεργούμενα της χούντας Ιωαννίδη. «Ο Μακάριος εγνώριζεν ότι θα εγίνετο το εις βάρος του κίνημα και είχε φροντίσει να γλυτώσει. Ποίος όμως τον επληροφόρησε;» (σ. 22). Σύμφωνα με τη θεωρία του κ. Αναγνώστου, ο Μακάριος «είχε καταφύγει από την πρωίαν της 15ης Ιουλίου εις το στρατόπεδον της ειρηνευτικής δυνάμεως του ΟΗΕ εις την Πάφον. Είχε ειδοποιηθεί εγκαίρως διά το μελετώμενον εις βάρος του κίνημα και διέφυγε χωρίς να κινδυνεύση. Ο δρόμος προς την προδοσίαν της Κύπρου είχε αρχίσει να διαγράφεται. Το πρώτο βήμα προς αυτήν είχαν ήδη γίνει». Και βέβαια τεκμήριο της προδοσίας είναι η «εθνικώς απαράδεκτη» ομιλία του Μακαρίου στο Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ στις 19.7.1974 (σ. 43).

Ο επόμενος στόχος είναι η ηγεσία της ΕΡΕ (και εν συνεχεία της Νέας Δημοκρατίας) και της Ένωσης

Κέντρου (εν συνεχεία ΕΔΗΚ), καθώς και εκδότες του καραμανλικού περιβάλλοντος. Αυτοί ήταν, κατά τον κ. Αναγνώστου, εκείνοι που διέπραξαν τη δεύτερη προδοσία (την «ηθική αυτουργία» στην προδοσία, όπως αναφέρει σε άλλο σημείο). Κατονομάζονται επειδή «εδέχθησαν ως νόμιμον την εισβολήν των Τούρκων» και είναι βέβαια η Ελένη Βλάχου, ο Γεώργιος Μαύρος και ο Κωνσταντίνος Καραμανλής (σ. 46-49).

Για το κρίσιμο διάστημα μετά την εισβολή των Τούρκων ο συγγραφέας καταγγέλλει το πασίγνωστο φιάσκο της χουντικής επιστράτευσης, ως προϊόν διαδόσεων της... ΚΥΠ. Για το ζήτημα αυτό δεν παρέλειψε να στείλει και επιστολή στον «Στόχο» ο κ. Αναγνώστου (Αύγουστος 1977).

Αθώς ο Ιωαννίδης

Και βέβαια το κερασάκι στην τούρτα είναι η απαλλαγή του δικτάτορα Ιωαννίδη από την ευθύνη για την κυπριακή τραγωδία. Ο κ. Αναγνώστου υποστηρίζει ότι «διά την προδοσίαν της Κύπρου έγινε ευρυτάτη συνεργασία μεταξύ των αναφερθέντων προσώπων» και υπαινίσσεται ότι ο «Φάκελος Κύπρου» δεν ανοίγει για να μη δικαιωθεί ο Δημήτριος Ιωαννίδης (σ. 96).

Μήπως αδικούμε τον νέο γενικό γραμματέα; Μήπως δηλαδή επρόκειτο για ένα από τα «νεανικά αμαρτήματα», για τη χρήση των οποίων διαμαρτύρονται άλλα κυβερνητικά στελέχη, με πιο γνωστό παράδειγμα το τσεκούρι του υπουργού Υγείας; Μα είναι ο ίδιος ο κ. Αναγνώστου εκείνος που προβάλλει - προφανώς υπερηφανευόμενος γι' αυτό- το εν λόγω πόνημά του στο ούτως ή άλλως λιτό CV του. Να δούμε τι έχει να πει σχετικά με την «προδοσία Καραμανλή» η εφευρετική πολιτική προϊσταμένη του νέου γενικού. Και πώς θα αντιδράσει η πτέρυγα του κόμματος που εξακολουθεί να φέρει το όνομα του... προδότη Εθνάρχη.

Πηγή: efsyn.gr